

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ σοφὸς εἶνε πάντοτε ἀρκούντως πλούσιος, ἀλλὰ σπανιώτατα πλούσιος εἶνε σοφός.

Ὁ διὰ τὸ γένος του καυχώμενος ἐπαίρεται ἐπὶ ξένη ἀρετῇ.

Δύο δρόμοι ὑπάρχουσιν πρὸς ἐπίτευξιν σπουδαίου τινὸς σκοποῦ· ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ ἐπιμονή. Ἡ μὲν ἰσχὺς ἀπαντᾶται συνήθως μόνον εἰς τινὰς προνομιούχους· ἀλλὰ τὴν ἐπιμονὴν, τὴν αὐστηρὰν καὶ ἀνένδοτον, δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀνθρώπων· σὺν τῷ χρόνῳ ἡ αὐτῆς αὐτῆ ἰσχὺς αὐξάνει ἀκατασχέτως.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ γενικός διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγραφείων ἐν Πρωσίᾳ Στέφαν, εὐρισκόμενος ἐσχάτως εἰς κυνηγετικὴν ἐκδρομὴν, ἠθέλησε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας, ὡς συνήθως αὐτῷ, ἵνα ἴδῃ κατὰ πόσον οἱ ὑπάλληλοι του εἶνε ἐπιμελεῖς εἰς τὸ καθήκον των καὶ τακτικοί. Εἰσέρχεται λοιπὸν εἰς μικρὸν ἐπαρχιακὸν τηλεγραφεῖον μὲ τὴν πρόφασιν νὰ δώσῃ τηλεγράφημα διὰ τὴν σύζυγόν του. Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὁ ὑπάλληλος ἐλάμβανε τηλεγράφημα παρὰ τινος συναδέλφου του. Ὁ Στέφαν ζητεῖ νὰ ἴδῃ τὸ τηλεγράφημα τοῦτο, ἰδοὺ δὲ τί ἀνεγνώσεν. «Πρόσεχε! Ὁ Στέφαν εὐρίσκεται πρὸς αὐτὰ τὰ μέρη, καὶ τὸν ἔξυρξαι, παντοῦ χώνει τὴ μύτη του».

Ὁ ἀνώτερος διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων ὅσον εἶνε αὐστηρὸς τόσον συνάμα ἀγαθὸς καὶ ἀστεῖος. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ θυμώσῃ, ἀπαντᾷ ἀμέσως εἰς τὸν τηλεγραφήσαντα ὑπάλληλον· «Ἀργὰ ἢ εἰδοποιήσεις· ὁ Στέφαν ἔχωσεν ἤδη τὴ μύτη του· αὐτὴν τὴν στιγμὴν εὐρίσκεται ἐδῶ καὶ σοῦ τηλεγραφεῖ ὁ ἴδιος».

Ἐκαστος φαντάζεται τὴν ἐκπληξιν τοῦ ὑπαλλήλου.

Μετὰ ἐνέα ἔτη συμπληροῦται τετάρτη ἐκατονταετηρὴς ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ νέου κόσμου. Ἔως τῆς σήμερον ἐξεδόθησαν διάφορα πανηγυρικὰ ποινήματα, ὧν οἱ συγγραφεῖς ἐπειράθησαν νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι ὁ Χριστοφόρος Κολόμβος εἶλκε τὸ γένος οὐχὶ ἐκ Γενούης, ἀλλ' ἐκ τῆς παλαιᾶς Κύρρου ἢ τοῖ Κορσικῆς, καὶ δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ πολιχνίου Κάλβη. Ὁ ἐν Κάλβῃ πρωθιερεὺς Μαρτίνος Καζανόβας ἐπηγάγετο παμπόλλας τῶς ἀγνώστους ἀποδείξεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Περιχαρεῖς οἱ Γάλλοι ἐδέξαντο τὴν

ἀνακάλυψιν τοῦ κληρικοῦ καὶ παρασκευάζονται νὰ πανηγυρίσωσιν ἐν Κάλβῃ τὴν διεθνῆ ἑορτήν, ἐγείροντες καὶ ἀνδριάντα εἰς τιμὴν τοῦ Κολόμβου. Τοῦ Καζανόβα ἡ ἀνακάλυψις δὲν εἶνε πρωτάκουστος. Πρὸ τεσσαράκοντα ἤδη ἐτῶν ὁ νομάρχης τῆς Κορσικῆς Γιουβέγας ἐκχυκλήθη, ὅτι εὗρεν ἐν Κάλβῃ τὸν γενεαλογικὸν πίνακα τοῦ Κολόμβου, πλὴν δὲ τῆς Γενούης (ἐνθα ἐγεννήθη ὁ Κολόμβος κατὰ τὴν ῥητὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ υἱοῦ του τῷ 1445-1447) εἰρίζουσι τρεῖς ἄλλαι πόλεις Σανόβα, Νέρι Κογολέτο καὶ Κουκάρρου περὶ τῆς τιμῆς ταύτης.

Ὁ κύριος Gosselin γραμματεὺς τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας ἐν Βερολίῳ, ὁρμώμενος ἐκ τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἐπισήμων ἀπογραφῶν ἀναφέρει τὰς ἐξῆς λεπτομερείας περὶ τῆς ἀναλογίας τῶν δύο φύλων ἐν τε τῇ ἀνωτέρῳ καὶ ἐν τισὶν ἄλλαις πόλεσιν.

Ἐπὶ ἓνα αἰῶνα ἐν Βερολίῳ τὸ γυναικεῖον φύλλον ἐμειοψήφει, καὶ μέχρι τοῦ 1871 ἀνελόγουν 98 γυναῖκες πρὸς 100 ἀνδρας. Ἐκτοτε ἡ ὑπερίσχυσις τῶν τελευταίων ἐξέλιπεν οὕτως, ὥστε τῷ 1880 ἡ ἀναλογία ἦτο 106 γυναῖκες πρὸς 100 ἀνδρας. Ἐν συγκρίσει τὸ Λονδὶνον προεξέχει πασῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν πόλεων κατὰ τὸν πλεονασμὸν τῶν γυναικῶν, τῆς ἀναλογίας οὗσης 113 πρὸς 100. Ἀφ' ἐτέρου ἐν Παρισίοις τῷ 1876 ὑπῆρχον μόνον 88 1/2 γυναῖκες ἀπέναντι 100 ἀνδρῶν. Ἐν Πετρούπολει τῷ 1881, 80, καὶ ἐν Ρώμῃ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος μόνον 79 1/2.

Ἀπενεμήθη ἐσχάτως τὸ παράσημον τοῦ λεγεῶνος τῆς Τιμῆς εἰς τὴν κυρίαν Fray-Gross διὰ τὰς μεγάλας πρὸς τὴν πατρίδα αὐτῆς Γαλλίαν ὑπηρεσίας κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870, ὅτε διηύθυνε τὸ φορητὸν νοσοκομεῖον τοῦ Δημαρχείου τῶν Παρισίων.

Ἡ κυρία Fray-Gross εἶνε Ἀλσατῆ, οὐ μόνον δὲ νυχθημερὸν ἐπεμελεῖτο τῶν τραυματιῶν, ἀλλὰ καὶ μέγα μέρος τῆς ἀτομικῆς αὐτῆς παρουσίας ἐδαπάνησε πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ἐνδείας τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ἡ ἀκαταπόνητος τὴν ἀγαθοεργίαν γυνὴ αὐτῆ πρὸ τῆς ἐπισήμως ἀπονεμηθείσης αὐτῇ ἀμοιβῆς, εἶχε λάθει καὶ ἐτέραν ἀμοιβὴν, ἐγκαρδιωτέραν. Ὅλοι οἱ δυσυχεῖς στρατιῶται, οἱ διὰ τῶν φροντίδων αὐτῆς ἐπιζήσαντες τῶν τραυμάτων αὐτῶν, καταβαλόντες ἔρανον ἠγόρασαν αὐτῇ δίπλωμα τιμῆς. Ποῖαν δὲ εὐγνωμοσύνην καὶ θαυμασμὸν διὰ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῆς ἐνέπνεεν εἰς τοὺς τραυματίας ἀποδεικνύει τὸ ἐξῆς· Στρατιώτης καιρῶς τετραυματισμένος καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελλε νὰ ἐκπνεύσῃ εἶπε νὰ τῷ φέρωσι τὸ ἀμπέχονόν του, ἀποσπᾶσας δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὸ